

Arrest

nr. 60 128 van 21 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 augustus 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 2 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 3 februari 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Cërmjan (gemeente Gjakovë) en bent u Kosovaars staatsburger. Tijdens de oorlog in Kosovo werd u door uw Albanese burens opgesloten en zag u nog net hoe ze uw moeder vastgrepen. U hoorde gewerschoten en vermoedde dat uw moeder gedood was. Uw vader B.(...) S.(...) (O.V. 6.684.132) was al eerder gevlucht, maar u weet niet precies wanneer. Toen u na vijf dagen erin slaagde te ontsnappen, zag u dat uw huis verwoest was en dat iedereen van uw familie gevlucht was. U vluchtte naar Jagodina, Servië, en van daar naar Montenegro. In Montenegro verbleef u in Tuz en in Konik (Podgorica). Nadat u vier jaar in Montenegro had verbleven, vond u uw vader toevallig terug in Konik. Uw vader woonde bij familie, maar aangezien u jong was moest u zelf uw plan trekken. U ontmoette in Tuz een Servische vrouw met wie u zich in Karaburma (Belgrado), Servië, vestigde en met wie u vier kinderen kreeg. U verbleef vier tot vijf jaar in Servië, waar u ingeschreven was op het adres van uw partner en waar u een Servisch paspoort ontving. U werd in Servië lastiggevallen door uw Servische burens die u voor Albanees uitmaakten en u zeiden dat u naar Kosovo moest terugkeren. U ging deze problemen nooit bij de Servische politie aangeven uit schrik voor wraakacties van uw burens en omdat deze u hadden verboden naar de politie te stappen. U verliet Servië en reisde zonder uw partner en kinderen naar Montenegro, waar u vijf tot zes maanden in Tuz verbleef. U had geen problemen in Montenegro, maar aangezien uw hele familie in Europa verblijft, besloot ook u naar België te komen. U vroeg hier op 30 augustus 2010 asiel aan. Niet lang na uw aankomst in België ontmoette u per toeval uw vader in een park. Hij was zonder dat hij wist dat ook u in België was naar België gereisd en had hier eveneens asiel aangevraagd. U wenst niet naar Kosovo terug te keren aangezien uw moeder daar door uw buurman vermoord werd en u niets meer van Kosovo wil weten. Ook naar Servië wenst u niet terug te keren omdat u daar niet geboren bent en ze u daar terugsturen naar Kosovo.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw oude Servische identiteitskaart, uitgereikt op 25 september 2001 te Gjakovë; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 17 juli 2006 te Jagodina; en uw Kosovaarse geboorteakte, uitgereikt op 3 september 2010 te Gjakovë. Uw vader legde tevens een Servische brief d.d. 12 augustus 2010 neer waarmee u uw nieuwe elektronische Servische identiteitskaart ontving.

B. Motivering

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u – in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS, p. 4, 6, 7) – wel degelijk, naast het Kosovaarse, over het Servische staatsburgerschap beschikt. Dit blijkt duidelijk uit het door uw vader neergelegde document waarmee u in Servië uw nieuwe elektronische identiteitskaart ontving en uit uw verklaringen waarin u stelde over een Servisch paspoort te hebben beschikt dat de smokkelaar tijdens uw reis naar België zou hebben ingenomen (CGVS, p. 7). Bijgevolg dienen uw asielaanvraag en actuele vrees dan ook zowel ten opzichte van Servië als van Kosovo beoordeeld te worden.

Er dient evenwel, zowel voor Servië als voor Kosovo, opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming ten aanzien van een van deze beide landen aannemelijk te maken.

Er zijn vooreerst immers enkele elementen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan slechts weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in augustus 2010. Uit uw verklaringen alsook uit het hierboven reeds vernoemde document blijkt immers dat u in Servië gedomicilieerd was en u over een Servisch paspoort beschikte (CGVS, p. 6-7). Hierdoor had u de mogelijkheid om vanuit Servië visumvrij naar Europa te reizen. U verklaarde niet op de hoogte te zijn van de visumliberalisering voor Servische burgers sinds december 2009 (CGVS, p. 7), wat weinig overtuigend is gezien de ruchtbaarheid die aan deze maatregel in Servië werd gegeven. Het is dan ook zeer onaannemelijk dat u ervoor koos om vanuit Montenegro naar België te reizen en dat u het illegale en overigens veel duurdere circuit zou hebben verkozen terwijl u in de mogelijkheid verkeerde op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen.

Voor wat betreft Kosovo, waar u tot het einde van de Kosovo oorlog woonde, verklaarde u te zijn vertrokken ten gevolge van de oorlog en meerbepaald omdat uw moeder vermoord werd, u door de Albanese burens werd opgesloten en u, toen u na vijf dagen kon ontsnappen, zag dat uw hele familie gevlucht was (CGVS, p. 2, 9, 10). Hier dient gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen enerzijds en tussen uw verklaringen en die van uw vader anderzijds, die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw vader al gevlucht was voordat uw moeder werd vermoord (CGVS, p. 9, 10). Uw vader daarentegen verklaarde dat hij meteen na het overlijden van uw moeder naar Montenegro vluchtte en dat hij wist dat uw moeder was overleden toen hij vluchtte (CGVS vader 18/01/2011, p. 2). U verklaarde vervolgens na uw ontsnapping te hebben gezien dat uw hele familie gevlucht was, waarna ook u diezelfde dag alleen naar Montenegro vluchtte (CGVS, p. 2, 3). Hier dient opgemerkt te worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u na de dood van

uw moeder met heel uw familie naar Montenegro vluchtte (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Wat er ook van zij, er dient gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de situatie van 1999 niet langer actueel is en dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Gjakovë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt actueel over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er actueel niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Uit de informatie blijkt verder dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Volledigheidshalve kan in verband met Kosovo nog worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal wel aantoonde dat heel wat Roma zich in Kosovo in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Echter, deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is evenwel gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft ook Kosovo een antidiscriminatiewet die discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert

tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Bijkomend merk ik nog op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat betreft Servië, waar u de afgelopen jaren vier tot vijf jaar gewoond zou hebben en waar u gedomicilieerd was op het adres van uw toenmalige partner met wie u vier kinderen heeft (CGVS, p. 4, 6), dient vastgesteld te worden dat u evenzeer onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U gaf aan dat u in Servië geen grote problemen had, maar dat Serviërs u uitmaakten voor Albanen en u zeiden terug te keren naar Kosovo (CGVS, p. 8, 10). Voornoemde verbale provocaties zijn evenwel niet voldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals uitgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele (veiligheids)problemen als Roma in Servië geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de Servische autoriteiten - met wie u overigens nooit problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 11) - en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging of het lijden van ernstige schade. U verklaarde uw problemen met Serviërs nooit te hebben gemeld bij de politie uit schrik voor grotere problemen met uw Servische bureaus (CGVS, p. 10-11). U voegde hier aan toe dat de politie, mocht u klacht indienen, toch niets zou ondernemen aangezien een Serviër niets doet tegen een andere Serviër (CGVS, p. 11). Dit is echter een blote bewering die geenszins strookt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Uit deze informatie blijkt dat de Servische overheid zich, net zoals de Kosovaarse overheid, niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid eveneens gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Deze uitgebreide wetgeving maakt discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische autoriteiten. Ook blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie actueel toch beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven.

Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de

public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen.

Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal verder nog blijkt dat Roma, net als in Kosovo, ook in Servië vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Echter, hier kunnen dezelfde opmerkingen als voor Kosovo gemaakt worden, met name dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma. Naast de hierboven reeds vermelde wetgeving die discriminatie op grond van etnie verbiedt, heeft Servië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion.

Gelet op al het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de zowel in Kosovo als in Servië opererende autoriteiten aan respectievelijk alle Kosovaarse en Servische onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine anno 2011 voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in zowel de Kosovaarse als de Servische maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo en in Servië redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie zowel in Kosovo als in Servië a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In verband met uw verklaringen dat u naar België gevlucht bent omdat uw hele familie hier verblijft en u in Kosovo of Servië niemand meer heeft (CGVS, p. 8) dient vastgesteld te worden dat deze motieven van louter persoonlijke, familiale aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, of met de bepalingen uit de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande bevindingen daar zij uitsluitend uw identiteit, uw herkomst uit Kosovo en uw Kosovaarse en – hoewel u beweert er niet over te beschikken – ook uw Servische nationaliteit aantonen, wat door mij niet wordt betwist.

Hier dient nog aan te worden toegevoegd dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw vader B.(...) S.(...) (O.V. 6.684.132) heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig ‘middel’ de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Omdat zijn vrijheid, zijn leven en zijn fysieke integriteit in gevaar zijn en omdat hij tot het zigeunerras behoort wat systematisch wordt vervolgd in zijn land van herkomst en de autoriteiten deze mensen niet willen helpen, beweert verzoeker onder het Vluchtelingenverdrag te vallen. Volgens verzoeker zijn de tegenstrijdigheden tussen het interview van verzoeker en zijn familieleden te wijten aan het feit dat verzoeker en zijn zoon totaal ongeschoold zijn en geen inzicht hebben in tijd en ruimte. De Raad dient deze gegevens, aldus verzoeker, in overweging te nemen. De politie is in gebreke gebleven om bescherming te bieden aan verzoeker en uit recente rapporten blijkt nog steeds, zo stelt verzoeker, dat Roma aan discriminatie en vervolging blootstaan en geen rechten hebben.

Verzoeker vervolgt met de stelling dat hij minstens onder de definitie van de subsidiaire bescherming valt omdat hij een reëel risico loopt op ernstige schade. Verzoeker wijst erop dat artikel 3 van het EVRM speelt en onder Albanen de haat jegens minderheden nog steeds aanwezig is en er dagelijks Roma worden vermoord op straat.

2.2. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land van herkomst, *i.e.* het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, ten aanzien van het land van de vroegere gewone verblijfplaats. Dit vloeit voort uit respectievelijk artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en artikel 2, e) en k) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn). Uit de gegevens van het administratief dossier kan worden afgeleid dat verzoeker zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit heeft (stuk 12, Documenten, UNMIK-geboorteakte; Afhaalbericht Servische IK). De beoordeling van zijn asielaanvraag dient in dit geval zowel ten aanzien van Kosovo als ten aanzien van Servië te gebeuren op grond van artikel 1, A, (2), tweede lid van het Vluchtelingenverdrag dat het volgende bepaalt: *“Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term ‘het land waarvan hij de nationaliteit bezit’ elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit.(...)”*. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing inderdaad in functie van beide landen wordt onderzocht.

2.3. Een algemene bewering volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land(en) van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers blote beweringen dat hij wel degelijk onder het Vluchtelingenverdrag valt omdat hij tot het zigeunerras behoort dat systematisch wordt vervolgd, de autoriteiten hem in zijn landen van herkomst niet willen helpen en dat uit recente rapporten blijkt dat Roma nog steeds aan discriminatie en vervolging zouden blootstaan, vormen geen bewijs dat zijn vrees voor vervolging gegrond is. Ook zijn affirmatie dat de haat jegens minderheden onder Albanen nog steeds aanwezig is en er dagelijks Roma worden vermoord op straat volstaat niet om een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4. De Raad merkt op dat verzoeker zelf aangaf in Servië nooit concrete problemen te hebben gehad (stuk 4, gehoorverslag CGVS 18/01/2011, p. 8). De aanvaringen die hij aldaar met de burens zou hebben gehad, met name verbale provocaties (stuk 4, gehoorverslag CGVS 18/01/2011, p. 10), kunnen bezwaarlijk aanzien worden als vervolging of ernstige schade in asielrechtelijke zin. Bovendien maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij voor zijn problemen, gelet op zijn dubbele nationaliteit, geen bescherming kon krijgen van de Servische autoriteiten (*cf.* UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, § 106-107). De Raad wijst erop dat verzoekers blote beweringen niet bij machte zijn de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen die gestoeld zijn op de objectieve informatie die aan het administratief

dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er voldoende maatregelen worden genomen in de zin van artikel 48/5, §2, tweede lid van de vreemdelingenwet (stuk 13, Landeninformatie). Deze vaststelling volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.6. Er werd geen schending van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN